

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต ปี A

(วันที่ 29 มีนาคม ค.ศ. 2020)

พี่น้องที่รัก ในบรรดาอัศจรรย์ที่พระเยซูเจ้าได้ทรงทำทั้งหมด การปลุกลาซารัสให้กลับคืนชีพถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์น่าพิศวงและประหลาดใจมากที่สุดสำหรับประชาชนในสมัยนั้น ชาวยิวสมัยโบราณเชื่อว่าวิญญาณคงอยู่กับร่างกายคนตายเป็นเวลาสามวัน หลังจากสามวันแล้ววิญญาณจะจากไปอย่างไม่มีวันกลับมาอีกและร่างกายของคนนั้นจะเริ่มเน่าเปื่อย เมื่อมารีย์มาทูลพระเยซูเจ้าเพื่อคัดค้านการเปิดคูหาฝังศพของลาซารัสว่า **“พระเจ้าข้า ศพมิกลับแล้ว เพราะฝังมาถึงสี่วัน”** (ยน 11:39) นางกำลังพูดตามความเชื่อของชาวยิวในสมัยนั้น เพราะเกินสามวันแล้ว จึงหมดหวังที่พี่ชายของนางจะกลับมามีชีวิตอีก อย่างไรก็ตาม นี่อาจเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้พระเยซูเจ้าทรงประวิงเวลามางานฝังศพของลาซารัสก็ได้ นั่นคือ เพื่อให้สถานการณ์กลายเป็นสิ่งที่ **“เป็นไปไม่ได้”** ก่อนที่จะทำให้กลายเป็นสิ่งที่ **“เป็นไปได้”** ผู้รู้ท่านหนึ่งกล่าวว่า **“ความหวังหมายถึงการยังหวังเมื่อสิ่งต่างๆ ดูเหมือนว่าสิ้นหวังแล้ว”** สำหรับชาวยิว การทำให้คนตายแล้วสี่วันกลับมามีชีวิตอีกครั้งหนึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้และเหลวไหลอย่างสิ้นเชิง พูดอีกอย่างหนึ่งคือ เป็นเรื่องที่เหลือเชื่อ และคงไม่ต่างจากกระดูกแห้งของคนตายที่กลับมามีชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่งด้วยอำนาจของพระเจ้าซึ่งประกาศเอเสเคียลได้เห็นในนิมิตของท่านที่เราได้ฟังในบทอ่านแรกวันนี้

สำหรับคริสตชนสมัยเริ่มแรก เรื่องราวการปลุกลาซารัสให้กลับคืนชีพเป็นบางอย่างที่มากกว่าเครื่องหมายบ่งชี้ล่วงหน้าถึงการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนชีพในวันที่สาม ร่างกายของพระองค์ไม่ได้สัมผัสความเน่าเปื่อย สำหรับพวกเขา อัศจรรย์ครั้งนี้เป็นการท้าทายความหวังที่ไม่มีวันมอดไหม้และดับสูญของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวังหรือไร้ทางออกมากแค่ไหน อัศจรรย์นี้ทำให้พวกเขามั่นใจว่าสำหรับพระเจ้าทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้เสมอและไม่มีคำว่า **“ช้าเกินไป”** สำหรับพระเจ้าที่จะให้ชีวิตใหม่อีกครั้งหนึ่งแก่ผู้ที่รักและเชื่อสัตย์ต่อพระองค์ อย่างไรก็ตาม เหนือสิ่งอื่นใดหมด เรามนุษย์ต้องเรียนรู้ที่จะร่วมมือกับพระองค์ด้วย

เราสามารถร่วมมือกับพระเจ้าเพื่อที่เราจะสัมผัสอำนาจที่ให้ชีวิตใหม่ของพระองค์ในชีวิตของเราแต่ละคนและในโลกของเราได้อย่างไร? พิจารณาว่าทุกคนคงรู้คำตอบแล้ว นั่นคือ โดยทาง **“ความเชื่อ”** ของเรา แต่นั่นไม่ใช่ประเด็นที่นักบุญยอห์นต้องการเน้นในพระวรสารวันนี้ อันที่จริง ไม่มีใครสักคนในเรื่องเล่าที่เราเพิ่งได้ยิน แม้แต่มารีย์หรือมารีย์มาที่เชื่อว่าพระเยซูเจ้าสามารถทำให้ลาซารัสกลับคืนชีพได้หลังจากที่ท่านตายไปแล้วสี่วัน ไม่มีใครคาดหวังว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนั้น พิจารณาว่าประเด็นที่นักบุญยอห์นต้องการเน้นให้เราเห็นเป็นพิเศษคือ เราแต่ละคนสามารถร่วมมือกับการทำงานของพระเจ้าโดยทาง **“การบนอบและการทำตามพระประสงค์ของพระองค์”**

ถ้าเราตั้งใจฟังพระวรสารอย่างดี เราจะสังเกตเห็นว่าเพื่อทำอัศจรรย์ครั้งนี้ พระเยซูเจ้าทรงออกคำสั่งสามประการ และทั้งสามได้รับการปฏิบัติตามทันที ผลที่ตามมาคือ เหตุการณ์น่าพิศวงและไม่มีใครคาดคิดได้เกิดขึ้นต่อหน้าประชาชนที่อยู่ที่นั่น อันดับแรก พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงยกแผ่นหินออก...คนเหล่านั้นจึงยกแผ่นหินออก” (ยน 11:39-41) ถ้าจะถามว่าประชาชนเหล่านั้นเข้าใจไหมว่าทำไมพระเยซูเจ้าจึงสั่งพวกเขาให้ยกแผ่นหินที่ปิดปากทางเข้าคูหาฝังศพของลาซารัสออก ซึ่งแน่นอนตอนนั้นเริ่มมีกลิ่นแล้ว? พอลึกว่าพวกเขาคงไม่เข้าใจ แต่เป็นเพราะความเชื่อในตัวพระเยซูเจ้าต่างหากที่ทำให้พวกเขาบอบนอบและทำตามคำสั่งของพระองค์ ทำไมพระเยซูเจ้าไม่ทรงสั่งให้แผ่นหินเคลื่อนออกมาเองโดยไม่ต้องรบกวนประชาชนที่อยู่ที่นั่น? พอลไม่รู้จักคำตอบเหมือนกัน สิ่งที่เขาพอรู้ก็คือ พระเจ้าของเราทรงปรารถนาความร่วมมือของมนุษย์เพื่อทำสิ่งมหัศจรรย์ของพระองค์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยทางความบอบนอบของเรา

จากนั้น พระเยซูเจ้าทรงให้คำสั่งที่สองแก่คนตายโดยตรง “ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด” ผู้ตายก็ออกมา” (ยน 11:43-44) พอลไม่ทราบรายละเอียดสิ่งที่เกิดขึ้นในคูหาฝังศพของลาซารัส สิ่งที่เขาพอรู้คือ คำสั่งของพระเยซูเจ้าได้รับการปฏิบัติตามด้วยความบอบนอบทันที ลาซารัสคลำหาทางออกมาจากคูหาที่มีดมิด แม้ว่าทั้งมือ เท้า และใบหน้าของท่านถูกพันด้วยผ้าป่าน ความบอบนอบช่วยให้มนุษย์คนหนึ่งที่ว่าร่างกายกำลังเสื่อมสลายในคูหาทำบางสิ่งบางอย่างที่ช่วยเหลือตัวเองได้

สุดท้าย พระเยซูเจ้าทรงออกคำสั่งที่สามแก่ประชาชนที่อยู่ที่นั่น “จงเอาผ้าออกและให้เขาไปเถิด” (ยน 11:44) แม้ว่าลาซารัสสามารถเดินสะเปะสะปะออกมาจากคูหาได้ แต่ท่านไม่สามารถแก้มัดตัวเองได้ ท่านต้องการความช่วยเหลือจากชุมชนของท่าน โดยการเอาผ้าพันนาการแห่งความตายออกจากตัวของลาซารัส ชุมชนกำลังต้อนรับท่านกลับเข้ามาเป็นสมาชิกของพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง

พี่น้องที่รัก ในปัจจุบันมีคริสตชนจำนวนมากที่ตกเป็นเหยื่อของบาปซึ่งนำความตายมาสู่พวกเขา หลายคนอยู่ในคูหาแห่งความสิ้นหวังและเสื่อมสลาย ผูกติดอยู่กับพันนาการของนิสัยไม่ดีและความโน้มเอียงหรือทำที่ชั่วร้าย ไม่มีสิ่งใดสามารถนำพวกเขากลับมามีชีวิตใหม่ในพระเยซูเจ้าอีกครั้งหนึ่ง นอกจากอัศจรรย์เท่านั้น และพระเยซูเจ้าทรงพร้อมที่จะทำอัศจรรย์นั้นด้วย เพราะพระองค์ทรงเคยบอกว่า “เรามาเพื่อให้แกะมีชีวิต และมีชีวิตอย่างสมบูรณ์” (ยน 10:10) แกะที่พระองค์ทรงพูดถึงคือเราแต่ละคนนั่นเอง เราพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับพระองค์เพื่ออัศจรรย์ดังกล่าวจะได้เกิดขึ้นแล้วหรือยัง? เราพร้อมที่จะกลิ้งแผ่นหินที่กั้นระหว่างเราและแสงสว่างแห่งพระพักตร์ของพระเยซูเจ้าออกแล้วหรือยัง? เราพร้อมที่จะก้าวออกมาจากสถานที่แห่งความตายแล้วหรือยัง? เราพร้อมที่จะแก้มัด นั่นคือ ให้อภัยซึ่งกันและกัน และปลดปล่อยพี่น้องของเราให้ไปเป็นอิสระแล้วหรือยัง? สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นวิถีทางที่เราสามารถใช้เพื่อร่วมมือกับพระเจ้าในการทำอัศจรรย์ซึ่งจะนำเราและชุมชนคริสตชนของเรากลับมามีชีวิตใหม่ในพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน